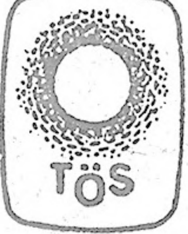

Sahibi ve Sorumlu Müdürü: Türkiye Öğretmenler Sendikası adına: Genel Sekreter Osman K. Akol. TÖS Yazıişleri Müdürlüğü, Gazi Mustafa Kemal Bulvarı — 14/1 Yenişehir — Ankara
Teknik Sekreter Mehmet Koç

TÖS

TÜRKİYE ÖĞRETMENLER SENDİKASI YAYIN ORGANI

1 MART 1971
Yıl : 4 Sayı : 73
Yıllık abone : 6 lira
Fiyatı : 25 kuruş
Dizgi ve baskı Şark Matbaası

Faşist Saldırılar Devrimci Mücadelemizi Durduramaz...!

Siyasal iktidarın üniversitelere karşı açtığı savaş devam ediyor. Polis üniforması giymiş bazı paralı milisler, faşizmin ve emperyalizmin emrindeki gerici güçlerle işbirliği yaparak Hacettepe'de bir Cuma gününü kana boyadılar. Siyasal Bilgiler Fakültesi öğrenci yurdunda kızlara tecavüze kadar uzanan saldırı planının ikinci bölümü Hacettepe Üniversite sinde yürürlüğe konuldu. Can çekişmekte olan çıkar çevrelerinin son nefesi, bir fırtına görünümü kazandı. Hükümet göz yaşartıcı bombalar, dinamitler ve sis bombalarının meydana getirdiği toz duman arasında kayboldu. Cop ve dipcik artık demokrasinin vazgeçilmez bir unsurları oldular. Faşizm iktidara geçtiğini böylece ve açık seçik ispatladı.

Gene aynı hafta içinde faşizmin vurucu kuvveti kara gömlekli Ülkü Ocaklılar polisle anlaşarak Ziraat Fakültesine silâhla saldırmışlardır. Devrimci öğrenciler faşistlere karşılık verince pusuda bekliyen polis harekete geçmiş fakülteyi basarak bir grup devrimci öğrenciyi tutuklamıştır. Faşistler aynı anda ellerinde silâhları olduğu halde rahatça dağılmışlardır.

Bu saldırılar ülkemizde gittikçe artan maddî ve sosyal bunalımı halkın gözünden saklamak için düzenleniyor. Bu saldırıların arkasında yeni baskı kanunlarını ve tedbirlerini yürürlüğe koymanın hesabı yatmaktadır. Bizzat düzenledikleri saldırıların, amaca gerekçe olduğu anlaşılmıştır. Bağdat'a varmadan döneceği açık olan bu yanlış hesaba bel bağlıyanlar büyük yanılgı içindedirler.

Halkımızın yurtsever evlâtlarına karşı girişilen bu aşağılık savaş er geç kaybedilecektir. Tüm devrimciler, işçiler, köylüler, aydınlar, Anayasanın ve Atatürk devrimlerinin uyanık bekçileri, bu tarihi dönem içinde sorumluluklarını bilmeli, birleşmeli ve emperyalizme, faşizme ve her çeşit sömürüye karşı saf tutmalıdırlar. Yarın ileri sürülecek hiçbir özür bugün bu görevi ihmal etmenin sorumluluğunu hafifletmeyecektir.

Diğer taraftan bütün yurtta öğretmen arkadaşlarımıza taşlı sopalı saldırılar devam etmiş, birçok üyemiz döğülmüş ve Maraş Şubemizin lokalı işbirlikçi A.P. iktidarının faşisit uşakları eliyle tahrip edilmiştir.

Bütün bu saldırılar bizim mücadele azmimizi ve kararımızı bilemektedir. Yurtsever öğretmenlerin biricik örgütü olarak faşizim yenilinciye dek savaşacağımızı ilân ederiz.

Güvenlik Kuruluna Sözümüz var

Maraş'ta meydana gelen olaylar sonucunda Halim Erdem adında bir öğretmen saldırıya uğramış, şube binası ve bir kitap evi tahrip edilmiştir. Saldırganlar yakalanan arkadaşlarını kaçırmışlar ve şehirde uzun süre gösteri yapmışlardır. Trafiği aksatan bu saldırganları polis ve askeri güçler zorlukla dağıtabilmişler. Görünüş milliyetçilik maskesi altında gittikçe azgınlaşan irticaın yeni bir görünüşüdür.

Bu olay üzerine Genel Başkanımız Fakir Bayburt,

Milli Güvenlik Kurulu toplantısında Sayın Cumhurbaşkanına, Başbakana, Genelkurmay Başkanına, Bakanlara ve Kuvvet Komutanlarına bir yıldırım telgraf çekmiştir:

Telgraf şöyledir.

«Dün öğleyin Maraş'ta kanunların varlığı yokluğu belirsiz olmuştur. Dün öğleyin Maraş'ta

(Devamı sayfa 4 de)

Milli Eğitim Bakanını Uyardık

Öğretmenlere karşı uygulanan kadro ve intibak, haksızlıklar, saldırılar ve ek ders ücretlerinin verilmemesi nedeniyle TÖS Genel Başkan Yardımcısı Dursun Akçam Millî Eğitim Bakanı Prof. Dr. Orhan Oğuz'a bir mektup göndermiştir.

Mektupta özetle şöyle denilmektedir:

«İlkokul öğretmenlerinin eğitim ödenekleri bir kalemde kesildi. Terfi süreleri üç yıldan dört yıla çıkarıldı. Personel Kanunu ile sözde verilen haklar kadro ve intibak hünerleriyle gasbedildi. Orta dereceli okullarda çalışan 30 bine yakın öğretmen de üç aydan beri ders ücreti alamadı.

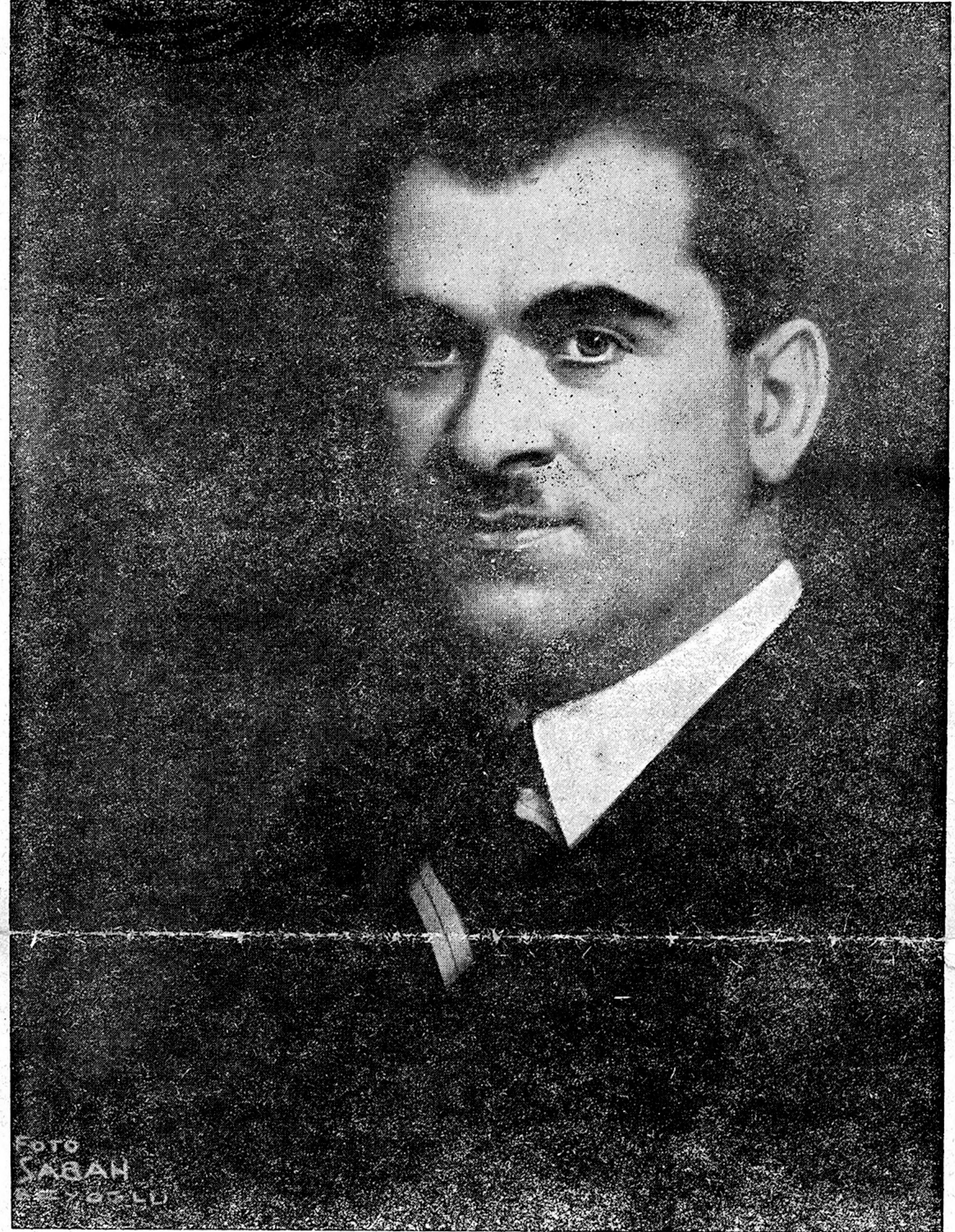
(Devamı sayfa 4 de)

BİR ŞEHİT DAHA

DEV - GENÇ'li Kardaşlarımız bir yiğit üyesini daha kaybetti. 19 yaşındaki devrimci kardaşımız HIDIR ALTINAY işçi sınıfı ve yoksul köylülüğün savaş bayrağının yükseltildiği günlerde şehit düştü. Hıdır arkadaş yanında patlayıcı madde bulundurduğu iddiasıyla polisce tutuklanıp emniyet sarayına götürülmüştü. Polisin yaptığı açıklamaya göre arkadaşımız emniyet sarayının onuncu katında pencerelerin camlarını kırdıktan sonra boşluğa atlayarak intihar etmiştir. Yaşamaya bağlı ve yiğit bir savaşçı olan Hıdır arkadaşın «intiharına» inanmak oldukça güçtür.

Bu faşist terörün hesabını soracağız.

Hasan Ali Yücel Halkçı anısına saygı

Köy Enstitüleri, klasiklerin çevirisi, bütün sanat dallarının kurulması ve geliştirilmesi, Ankara Tıp Fakültesi'nin açılması ve Üniversitelerin özerkliği gibi zamanında başarılan dev eserlerle unutulmazlığa ve ölmezliğe kavuşan Millî Eğitim Bakanı Hasan Âli Yücel, her yıl olduğu gibi, ölümünün bu onuncu yılında da sevgi ve saygı ile anıldı.

BAŞYAZI

HASAN - ÂLİ YÜCEL DÖNEMİ

Fakir BAYKURT

Bugünün öğretmenlerinde Hasan - Âli Yücel sevgisi, bir başarı özlemidir. Her ay, her yıl okuttuğu öğrencilerin başarısını ölçen öğretmen, 120 yılı aşan resmi geçmişinde, çok seyrek olarak kendisini başarılı görmüş ve duymuştur. Hasan - Âli Yücel'in Bakan olduğu yedi yıl, yedi aylık kısa dönem böyle seçkin bir dönemdir. Her dereceli okulda çocuk okutma oranlarının yükselişi, eğitim kurumlarındaki sayı ve kalite artışı, yayınlarda ulusal ve evrensel bir yüceliğe çıkılması, ilk Millî Eğitim şurasını toplayıp eğitime özellikle ilk öğretime ulusal bir kimlik kazandırılması... O dönemi bezeyen yerli çiçeklerdir. Köy Enstitüleri, dünya klâsiklerinden çeviriler, güzel sanatlar alanındaki başlangıç hamlesi, mesleki teknik öğretim şevkinin duyulması ve ilk girişimler, yoksul halk çocuklarının okutulması için harcanan halkçı, cumhuriyetçi çabalar o dönemin bugün birer iç çekişi ve özlemle hatırlanan başarı ürünleridir.

Bir sevgi var, sevda var Hasan - Âli Yücelin başarısında... Çoğunu eski bakanların iş arkadaşlarını atmamış, güvenmiş onlara. Çoğunu sevmiş saat beşlerden sonra çay kaynatıp çalışmaya alıkoymuş boşalmış bakanlık odalarında... «Ek görev, fazla mesai!» dememiş hiçbiri. Pazarları çalışmaya çağırmış müdürleri, müsteşarları. Bildiklerini onlara açmış, bilmediklerini onlardan sormuş. Belki çoğu küçük adamdı arkadaşlarının, hepsine büyük adam davranışı göstermiş. Gerçekten büyük olanların büyüklüğünüde bilmiş; sevmiş saymış onları. En çok öğretmenlere güvenmiş. Bir kente, kasabaya, köye, Köy Enstitüsüne gittiği zaman okulların, sınıfların kapısını açmış teker teker. Teker teker gönüllerini almış hepsinin.

Böyle bir ahenkle, yan yana, can cana bir bir işbirliğiyle doğmuş o başarılı Yücel dönemi, Hasan - Âli Yücel dönemi, yüce bir dönem olmuş Eğitim Tarihimizde ve anılarımızda...

TÖS Ödülleri Yarışması Sona Eriyor

Bu yılki TÖS ÖDÜLLERİNİ iki konuda yapılacak başarılı araştırma ve derlemeye verilecek. Köy Enstitülerinin kuruluş yıldönümü olan 17 Nisan 1971 tarihinde sonuçlanacak olan yarışmanın şartları şunlardır:

I. Köy Enstitülerinde uygulanmış eğitim ve öğretim yöntemleri üzerinde araştırma:

a) Bu çalışma makale ya da seri makale şeklinde olacaktır.

b) Köy Enstitülerinde uygulanmış eğitim ve öğretim yöntemlerinden bir veya birden fazla konu ele alınabilir.

c) Bu yarışmadan amaç, köy enstitülerinde uygulanmış ileri öğretim ve eğitim yöntemlerinin gelecek uygulamalara ışık tutacak niteliklerini ortaya çıkarmaktır.

II. Ulusal Kurtuluş Savaşı anılarından derlemeler:

a) Ulusal kurtuluş savaşının asıl gücü ve dayanağı olan halkımızın bu savaştaki şimdiye kadar gün ışığına çıkmamış ilginç ve gerçekçi anılarının derlenmesi.

b) Bu anılar yüz daktilo sayfasını geçmiyecek şekilde yazılacaktır.

c) Bu yarışmadan amaç, Kurtuluş Savaşına katılmış, köylerde yaşıyan ve bugüne kadar anıları köy odalarının dışına çıkmamış kişilerin kurtuluş savaşına katkılarını ortaya koymaktadır.

III. Genel hükümler:

Yarışmalara katılacak metinler en geç 10 Mart 1971 günü TÖS Genel Merkezinde bulundurulacak şekilde gönderilmelidir.

Posta ile gönderilenlerin zarfına «TÖS Ödülleri Yarışması» kaydı konulmalıdır.

Metinler daktilo ile ve seyrek satırla yazılmalıdır.

Metinler beş nüsha olarak gönderilecektir.

Ad ve adresler metinlerin sonuna açık olarak yazılacaktır.

Seçici Kurulu Üyelerinin adları yarışmaya katılma süresi sona ermeden önce TÖS Gazetesinde ilân edilecektir.

Her iki yarışmanın birincilerine (1500) er lira ödül verilecektir.

Her iki dalda da beşinciye kadar derece alanların adları TÖS Gazetesinde yayınlanacak, ayrıca ilk üç dereceye giren yapıtlar kitap olarak bastırılacaktır.

Yarışmalara, TÖS Yürütme Kurulu üyeleriyle seçici kurulda görev alanlar dışında herkes katılabilir.

TRT Yarışmalarında Öğretmenler Büyük Başarı Kazandı

Bugünlerde sonuçlanan TRT Ödülleri yarışmasında öğretmenlerin büyük başarılar kazandığı görülmüştür. Roman yarışmasına gönderilen 57 eser arasında en fazla oyu fakir Baykurt'un TIRPAN'ı almış, Genel Başkanımız bu dalda 5000 lira ödüllü roman başarı ödülünü kazanmıştır. Aynı ödüllerden birini de Mehmet Aydın kazanmıştır. Şiir yarışmasında Tahsin Saraç birinci olmuştur. Araştırma dalında da Oya Sencer en büyük ödülü kazanmıştır. Radyo tiyatrosunda Talip Apaydın iki ödül birden almıştır.

Öğretmenler en büyük başarıyı öykü dalında göstermişlerdir. Bu daldaki on ödülden dördünü arkadaşlarımız almıştır. Osman Şahin ve Ümit İlhan Kaftancıoğlu büyük, Fakir Baykurt ve Mehmet Başaran da başarı ödüllerini kazanmıştır. Bu ödülleri kazanan öğretmenlerin tümü TÖS'lüdür. Arkadaşlarımız genel Merkezimizce kutlanmışlardır. Başarı kazanan arkadaşlarımızdan kendilerini tanıtmalarını eserlerinden örnekler göndermelerini istedik. Bunlar elimize geçtikçe yayınlayacağız.

Her yıl yapılacak olan bu yarışmalara bütün arkadaşlarımızın katılmalarını dileriz.

Yücel'den Barış Gönüllülerine

1946 yılında Hasan Âli Yücel'in Millî Eğitim Bakanlığından uzaklaştırılması, Türkiye'nin bugünkü sömürgeleşmesinin başlangıç noktası olmuştur. Büyük Atatürk, Kurtuluş savaşı boyunca verdiği mücadele sömürgeleşmiş Osmanlılığa son vermiş, Türkiye'yi yabancı etkilerden iyice arıtmıştı. Ama karşı devrimciler 1946'da iyice güçlenince, yeni nüfuz alanları aramakta olan yabancılarla işbirliği ederek Türkiye'yi bugünkü yarı bağımlı durumuna getirdiler.

Atatürk'ün başlattığı bağımsızlık politikasının eğitim ve kültür alanında yoğun uygulayıcısı Hasan Âli Yücel olmuştur. Milliyetçi burjuvanın önderliğinde olmakla birlikte, ulusçu ve bağımsızlıkçı bir kültürel kalkınma yolu tutulmuştu. Batının özgürlükçü kültür değerleri, halkın uyanışına hizmet yolunda kullanılmaya başlanmıştı. Özellikle 1936'dan itibaren köylü sınıfının uyanması olanakları araştırılıyordu. Köy Enstitüleri hareketi ile bunun en yoğun dönemine girildi.

1946'dan sonra Türkiye'nin yönetiminde söz sahibi olan gerici ve faşist işbirlikçiler, önce kültürel yıkımı başlattılar. Bunun ilk belirtileri Köy Enstitülerinde görüldü. Yürüyüşü ve davranışları ile eski Alman diktatörü Hitler'i taklit eden zamanın Millî Eğitim Bakanı Reşat Şemseddin Sirer'in emri ile bazı köy enstitülerinde kitaplar bile yakıldı. Çeşitli yayınlara, örneğin «Varlık» dergisi için okuma yasağı kondu. Köy Enstitüsü öğrencilerinin dolapları ve masaları arasında kitap avı yapılıyordu. Gene o günlerde Bakanlık batının en önemli kaynaklarına dayanarak yaptığı yayınları birden kesti. 1950 yılında iktidara gelen katıksız işbirlikçi hükümet, aydınlıkçılık hareketini kökünden kazımaya her bakımdan elverişli bir ortam buldu.

Bunun ardından yeni bir felsefe ve yeni bir tutum ortaya çıktı. Bu, batının kültür değerlerinin bozulmuş bir biçimi olan Amerikan tipi kültür ve taklikçilikti. Her türlü kültür ve yayın organları ile bütün halk tam bir Amerikan hayranı haline getirildi. Artık hiç kimse Amerikayı ağzına almadan su bile içmiyordu. Amerika aleyhine yazmak ve konuşmak en büyük suç haline gelmişti. Ulusal haysiyetsizlik dönemi böyle açıldı.

Bu gidiş gele gele, Barış Gönüllüleriyle kristalleşen bir aşamaya ulaştı.

Ulusçu bir eğitim ve kültür kalkınmasının ağır noktasını meydana getiren Köy Enstitülerinin yerinin sonradan nasıl doldurulmak istendiği, Barış Gönüllüleri konusunda önemli bir incelemesi yayınlanan Müslim ... lerle Barış Gönüllüleri», Ant Yayınları, S. 166...

«Köy Enstitülerinin kapatılmasır...
Barış Gönüllülerinin köy ve köylü...
Köy Enstitülerini kapatan zihniy...
umut bağladıklarını görüyoruz. ...
cı ülkenin doğrudan doğruya aktif...
hareketler içinde dikkati çeken, üz...

Şimdi daha başka bir nokta...
lip gidebilir; hikâyesi de kapanır. ...
kın arasında yayılan Amerkan hayr...
lamıştır. İlerici gençlik bu mücade...
birlikçileri henüz çok güçlüdür. Ülke...

Güzel Günler Uzak Değil

ORHAN NEDİM AYIK
(Adıyaman - Gölbaşı Ortaokulu Öğretmeni)

Tarihinde pek az, belki de bu denli somut olarak görülmeyen bir bunalım içinde çırpınıyor ülkemiz. Ekonomik ve sosyal bunalımlar, gün günden içinden çıkılmaz bir ortama kayarak, kişileri çağdışı davranışlara yöneltmektedir. Bu, özellikle, ekonomik yönden sıfırı tüketmiş, ortaçağın karanlık ve mistik düşüncelerine saplanmış olan ülkelerde, örneğin Türkiye'de, daha da belirgin bir şekilde ortaya çıkmaktadır.

Bu genellemeden sonra, geri bırakılmış olan ülkemizin daha da karanlığa itilmiş bir ilinden ve bu ildeki bazı olaylardan sözetme gereğini duydum. Bu noktadan hareketle diğer toplumsal olayları da aydınlatmış ya da yorumunu yapmış olmak mümkün olacaktır.

Adıyaman, son nüfus sayımına göre otuz binin üzerinde bir nüfus barındırıyor. Köyleri, kasabaları bu rakamın dışında... Ama sıkı sıkıya bir ilişki var aralarında. Uygarlığın başlangıcına, asfalt yola 68 km. lik bozuk bir yolla bağlı Yıllardır onarılır, bir türlü bitmez... Toprağı verimlidir Adıyaman'ın. Çukurova toprağından sonra ikinci gelir. Ne ekersen vermem demez. Ama işleyenin değildir bu topraklar. Üç - beş ağanın tapulu (I) malıdır. Üzerindeki yarı aç yarı çıplak insanlarımız da öyle. Mecburdur köleliğe, mecburdur, üzerinde çalıştığı, alnından akan terinin karıştığı toprağıyla birlikte alınıp satılmaya. Ona sorsan «gader» der, «allahın işi» der. Öyle öğretilmiştir kendisine çünkü. Daha kolay alınıp satılması, daha kolay sömürülmesi için «Yeter gayrı; bu topraklar, eli kıçının üstünde gezenlerin değil, kızgın güneşin altında toprağa ter akıtanlarındır» diyememesi için bu türden mavallarla şartlandırılır kafası. Geniş anlamda bir iş yeri de yoktur, gidip çalışsın, kul köle olmasın ağalara. Yok, o da yok. Var bir iplik fabrikası ama torpil gerek oraya da girmek için. Zaten kaç işçi çalışabiliyor ki o fabrikada. Onların ekonomik ve sosyal sorunları da ayrı bir konu.

Sağlık hizmetleri yeterince olmadığından durgundur, dermansızdır Adıyaman emekçisinin yüzü. Beslenme yetersizliği aynı şekilde... Tozlu sokaklarında oynayan çocukların gözleri, kara sineklerin arayıp da bulamadıkları bir ortamdır. Bu yüzden, trahom denen ve gözlerin kör olmasına sebep olan hastalık alabildiğinedir.

Yiğittir, merttir gerçek insanları, emekçileri. Kendilerine özgü bir dostlukları vardır. Hilâfsız, katıksız.

Gelgelelim, suyun başını tutmuş olanlar vardır Adıyaman'da. Sayıları da çok azdır bunların. Üç - beş kişidir. Ama suyun başını tutmuştur bu kimseler dedik. Yaptıkları şey, mazlum halkın sırtından geçinmektir. Çocuklarının çocukları da soysun bu mazlum halkı diye olmadık dolapları çevirirler. Görevleri de budur zaten. Bunun için ne yapmak gerek: Halkın bilinçlenip uyanmaması, kendi çıkarlarına sahip olmak için baş kaldırmaması gerek... Sonra ne yapabilir bu adamcağızlar? Ellerine kazma kürek alıp çalışmamışlar ki kızgın güneşin altında. Bir çöpü şuradan alıp oraya koymamışlar ki yaşamanın ne denli zor olduğunu bilsinler.

Bu yüzden de ellerinden gelen oyunları sahneye koymaktan geri durmaz bu sözünü ettiklerim. Öğretmenliği «Halk için, Halktan yana» olarak kabullenen devrimci, Atatürkçü öğretmenlere çağdışı baskılar ve ancak onların ağzına yakışabilecek olan küfürler savururlar. Devrimci öğretmen ve TÖS başkanı Bekir Önder'i canına kastedercesine sokak ortasında döverler. Gene devrimci ve Atatürkçü öğretmen Ömür Tunca'nın kişiliğini boy hedefi alarak tüm devrimci ve Atatürkçü öğretmenlere, yozlaşmış kafalarının yansıtıcısı olan Karaşahin gazetesinden günlerce aşağılık yayımı yaparlar. Amaç: Şu mazlum halkın uyanmasını, gerçek düşmanın kim olduğunu anlamasını biraz daha geciktirmektir.

Ama biz şuna inanıyoruz ki sağduyu sahibi olan halkımız, kimin kimden yana olduğunu anlayacaktır.

Kulağınıza şunu da fısıldayabilirim ki, bu günler uzak değildir.

Utanmazlara Sözüm Var

H. Basri AYDIN
Bakanlık emrinde Öğretmen

DANIŞTAY BEŞİNCİ DAİRE'sinin 24.10.1970 tarih ve 1969/103 esas, 1970/4595 sayılı İptal Kararı:
.... H. Basri Aydın'ın faaliyetlerinin amme hizmetinin selametle yürütülmesine mani teşkil ettiğinin ispat edilemediği anlaşılmasına binaen dava konusu Bakanlık emrine alma işleminin iptaline..................
.... oybirliği ile karar verildi.

26 milyonluk yolsuzluğa rağmen yargı organlarının önüne çıkmaktan kaçınanlardan değilim.

Saçı bitmedik Anadolu yetiminin boğazından keserek verdiği vergileri, cebime aktarmak için Anayasa'yı değiştirerek kendi çıkarıma uydurmak için koalisyon kurmadım.

Türkiye'nin Bağımsızlığını istiyen Devrimci Gençlerin kaatillerine «Vatansever» demedim.

Kıbrıs'ta Rum Palikaryalarına karşı kullanamadığımız Amerikan silahlarını, Siyasal Bilgiler Fakültesindeki Devrimci Türk Gençliğine karşı kullanmadım.

Sömürüden kurtarmak amacı ile 50 köyü birleştirerek kooperatifleştirme çabasında bulunduğum için Erzincan - Çayırlı ilçe tüccarlarının siyasi baskılarına uyan Milli Eğitim Bakanlığınca 16.12.1968 tarihinde Bakanlık emrine alındım.

Birkaç kez yaptığımız müracaata rağmen Danıştay Kararını uygulamıyanların «Hukuk Devleti, Demokratik Nizam» diye lâf etmeleri gülünç değil midir?

NOT: Hasan Basri AYDIN arkadaş devrimci eylemleri nedeniyle kıyılmıştır. Danıştay arkadaşımızın kıyılmasına ilişkin idare kararını bozmasına rağmen işbirlikçi iktidarın Milli Eğitim Bakanlığındaki yetkilileri arkadaşımızı göreve döndürmemiştir.

Nevşehir Şubesi Başkanı Kamil Karadeniz

SORUŞTURMA

SORULAR:

1 — Bu düzende bu yasalarla Millî Eğitimin yönetimi size verilse ne yapardınız?

2 — **«Devrim için Eğitim»** sizce ne demektir?

3 — Şubenizde ne gibi çalışmalar yapılıyor?..

Konuşan: Aydın Devrim

CEVAP — 1) **Günümüzün somut koşullarında bu görev bilerek bize verilmez. Buna göre bu görev bir devrimcinin eline geçse, şimdiye kadar cevap veren arkadaşların görüşlerine köklü değişiklikler yapılamayacağı noktasında katılıyorum; ancak hiçbir şey yapılamaz şeklindeki görüşlerini doğru bulmuyorum;**

— Neler yapılabileceğini saptayan bir araştırma,

— Yapılabilecek işleri plânlama,

— Çalışma strateji ve taktiklerini saptayarak uygulama,

— Eğitimi anayasa sınırları içine adım adım çekme,

— Yasalar ve programları giderek objektif uygulama, ileri yönde geliştirme,

— Bir süreç içinde kadroları ulusal yönde geliştirme,

— Öğretmenlere yapılan baskıları giderek azaltmak, hafifletmek,

— İlerici yönde eylemlere girişmek, kurumlar kurmak, kurumları geliştirmek,

— Görevden alınıncaya kadar yapılan ve geliştirilmeye tâbi tutulan plânı uygulamak.

Sıraladığım işler ve başkaları yapılabilir. Devrimcinin görevi elde ettiği her olanağı devrim için kullanmaktır. «Hiçbirşey yapılamaz.» görüşü felsefemizle bağdaşmaz.

CEVAP — 2) **Devrim kadrolarını teori - pratik birliği içinde yetiştirmek. Karşı - devrim propagandasını kitlelerden soyutlamak. Kitleleri emperyalizm, özellikle yurdumuzda etken olan Amerikan Emperyalizmi, yerli işbirlikçileri bunların dayandığı ağalar - faizci ve vurguncu aracılar - satılmış sarı sendikacılar - halkımızın kutsal din inançlarını özel ve politik çıkarlara alet eden din bezirgânlarına karşı devrimci eyleme sokmak, Devrimci örgütlenmeyi, devrim için ulusal kurtuluş cephesini oluşturmaya çalışmak. Öğretmenlik görevini bu amaçları gerçekleştirecek şekilde anlamak ve yapmak. Devrim için eğitimin anlamı budur.**

CEVAP — 3) **Nevşehir Şubelerinin hepsini kapsayan eğitim programı ve uygulaması,**

— Avanos, Derinkuyu ve Özkonak şubelerinin kurulması,

— Nevşehir şubelerinde üye sayılarının artırılması,

— Devrimci yayınların tanıtılması ve dağıtımı,

— Yerel basından yararlanarak propaganda ve tanıtma,

— Kitlelere devrimci eylem ve örgüt bilinci verme,

— Diğer devrimci kuruluşların devrimci eylemlerini destekleme,

— Karşı - devrim propagandası ve sarı örgütlerle savaşma,

— Bölünmelere yolaçmadan saflarımızdaki yanlış eğilimleri tasfiye etme,

— Yöremizde şubemizi devrimci düşüncenin ve eylemlerin merkezi haline getirme yaptığımız işler arasındadır.

AÇIKLAMA

Şube başkanlarıyla yaptığımız soruşturma devam ediyor. Bugüne değin Ankara, Adana, İstanbul, İzmir ve Nevşehir şube başkanlarının cevaplarını yayınladık. Önümüzdeki sayıda da Sivas Şubesi Başkanının cevabını yayınlayacağız. Daha sonra da gelen cevaplar arasında ilginç bulduklarımıza açacağız sayfalarımızı. Bu soruşturmayı açmakta iki amacımız vardı. Birincisi şube başkanlarımızı, onların düşüncelerini ve şubelerindeki çalışmaları öğrenip bunlardan devrimci dersler çıkarmak, ikincisi de eğitimin yönetimi konusunda somut sonuçlara varmak ve TÖS'ün DEVRİM İÇİN EĞİTİM ilkesini yurt yüzeyine yaymak. Bu arada önemle şunu hatırlatalım. TÖS'ün yayınladığı Devrimci Eğitim Şûrası adlı kitabı bütün üyelerimizin okumasında yarar umarız. Kitap on lira olup ödemeli gönderilir.

SAVAŞIMIZ SÜRECEKTİR

Yılmaz ELMAS

Dünyadaki Devrimci savaş gün geçtikçe kızışıyor. Emperyalizm her gün bir adım gerilemekte buna karşılık sömürülen halkların Devrimci savaşı her gün biraz daha güçlenmektedir.

Emperyalizmin özellikle Amerikan Emperyalizminin Sömürü alanlarından biri de Türkiye'dir. Amerikan Emperyalizmi: Ticari, Siyasi, Askeri anlaşmalarıyla, C.İ.A.'nın açık ve kapalı çalışmaları ile, NATO suyla, SATO suyla Barış gönüllüsü adını verdiği C.İ.A. ajanlarıyla, Askeri Üsleriyle, Deniz Filoları ile, sömürülen Ülkelerde iş başına getirdiği kukla Hükümetleri ile Dünyanın sömürülen ülkelerinde eğemenliğini (Hegemonyasını) kurmuştur.

Dünya Emperyalizmine, Bağımsızlık savaşı ile ilk ağır darbeyi Mustafa Kemal öncülüğünde Türkiye halkı vurmuştur. Türkiye halkının emperyalizme karşı verdiği bağımsızlık savaşı sömürülen ülkelerin halklarına örnek olmuştur.

Tarihi gelişim, bize Emperyalizme karşı verilen Bağımsız savaşlarının'da yeterli olmadığını göstermiştir. Bunun engüzel örneği; Türkiye'dir. Türkiye halkının topla, tüfekle, süngüyle canlarını vererek kovduğu emperyalizm yıllar sonra ülkemize yeniden girmiştir. Türkiye halkını yalnız başına sömürerek ayakta duramıyacağını anlıyan Türkiye Sömürgenleri ticari askeri Siyasi İktisadi ve dostluk anlaşmaları ile kalkınma edebiyatı yaparak Emperyalizmi Yurdumuza yeniden yerleştirmişlerdir...

Sivas Kongresinde Mustafa Kemal (Ya İstiklâl ya Ölüm) diye karşı çıkarak Amerikan Mandacılarını yenilgiye uğratmıştır. Amerikan Mandasını savunanlar, Atatürk'ün ölümü ile daha çok'ta Filipin tipi sahte Demokrasiciliğe - çok partili düzene geçtikten sonra bu emellerine ulaşarak Türkiye'yi bu duruma sokmuşlardır.

Emperyalizmin ağına yeniden düşmenin başlıca nedeni sınıfsal iktidardır. Sömürüyü yok edecek olan işçi sınıfının devrimci iktidarlarıdır.

İnsan toplumlarında toplum yapısını üretim biçimleri belirler. Üretim biçimlerinin gelişim aşamalarına göre insan toplumları: 1) İlkel Komünal Toplum. 2) Köleci Toplum. 3) Feodal Toplum. 4) Kapitalist Toplum. 5) Sosyalist Toplumdur.

... sosyalist topluma işçi sınıfının ... yanda işçi sınıfının ... kapitalizm emper- ... çekişen kapitaliz- ... Feodal toplum aşa- ... memiş Lâtin Ameri- ... canavarca sömürme ... ların halkları; emper- ... mütegallibeye karşı ... sömürü düzenini yok ... emektedir.

Türkiye halkı da yeniden II. Bir Kurtuluş savaşı vererek emperyalizmin ölümünü yaklaştıracaktır. Yurdumuzda emperyalizme karşı başlamış olan savaşı başarıyla sonuçlandırmak için Türkiye'nin toplum yapısını çok iyi bilmek gerekir. Türkiye feodal üretim biçiminden tam kopamamış, kapitalist üretim biçimine de tam ulaşamamış olduğundan Yerli işbirlikçileri ve feodal mütegallibe emperyalizmle bütünleşmek zorunda kalmıştır.

Devrimci öğretmenler kendi yapısını ve sorumluluğunu bilerek sömürülen halkımızın yanında devrimci savaşını her olanaktan yararlanarak yürütecektir. Devrimci öğretmenlerin Emperyalizm ve iş birlikçilerine karşı verilecek savaşta sömürülen halkımıza yararlı olmaları; devrimci bilgi ile donatılmalarına, Dünya ve yurdumuzdaki gelişmeleri zamanında izleyip devrimci açıdan iyi değerlendirmelerine bağlıdır. Devrimci öğretmen demokratik halk iktidarı kurulmadıkça yurt ve kendi sorunlarını çözümlenmiyeceğini bilmekte ve devrimci savaşını bu görüş açıcından sürdürmektedir. TÖS düzenlediği devrimci eğitim şûrası, boykot, yayın ve bölgesel seminerlerle üyelerine devrimci bilinç vermeğe çalışmıştır. Devrimciler, örgütlenmede, demokratik işçi ve köylü eylemlerinde kendilerine en yakın TÖS'lü devrimci öğretmenleri bulmaktadır. Öğretmenlerin devrimci çalışmalarının geçerliliği, devrimcilerle birlik içinde olmaya ve yoksul halk yığınlarıyla olan ilişkilerin sağlamlığına bağlıdır. Öğretmen; köylü birlikleri, işçi birlikleri, köy kooperatifleri ile diğer örgüt ve derneklerde görev alarak etkinliğini devrimci örgüt anlayışı içinde yürütmelidir. Türkiye'de devrimci işçi sınıfı örgütünün kuruluşunda devrimci öğretmenlerinde katkı ve yardımları olacaktır.

Okullarımızda halkcı eğitim ve öğretimi uygularken, emperyalist kültürün sömürge eğitimi uygulamalarını öğrencilere ve halka somut örnekler vererek anlatmak ve sömürü düzenine karşı savaşmak devrimci bir görevdir. Zenginlik kaynakları işlenirken petrol ve diğer madenlerimizin yabancı şirketlere nasıl peşkeş çekildiği, fabrikalar işlenirken dışa bağımlılığı montaj fabrikaları ile Türkiye'de ağır sanainin kurulmasına nasıl engel olunduğu, Nato ve Amerika ile olan ikili anlaşmaların bizi nasıl bağımlı duruma soktuğu öğrencilere ve halka anlatıldığında emperyalizmin ve iş birlikçilerinin sömürücülüğü bütün açıklığı ile anlaşılacaktır. Coca Cola'nın mini basket sahalarıyla okul bahçelerimizin içine kadar nasıl girdiği ve Mobil'in okul-yapma kampanyası gözden kaçmamaktadır. Öğretmenlere yapılan baskıların başlıca nedeni; emperyalizmin sömürüsünü öğrenci ve halka anlatması yanında sömürüye karşı savaşmasıdır. Baskılar devrimci direniş karşısında etkisiz kalacaktır.

Halkımızı sömürenlerin; bize kazandırdıkları yanlış bilgi, düşünce, alışkanlıklardan arınıp devrimci işçi sınıfı teorisi ve pratiği ile donatıldıkça, devrimci öğretmenin işçi ve köylülerle, yoksul halkla, devrimcilerle olan bağları daha sağlam, sömürüye karşı verilen savaştaki etkinliği daha güçlü olacaktır.

Kahrolsun Karşı Devrimciler

YAŞAR YÖRÜK

1970 yılı, hem devrimci eylemlerin, hem de gerici eylemlerin iyice filizlendiği, serpilip geliştiği bir yıl oldu. Gerici kuruluşlar, Anadolu kentlerinde, gemi azıya aldılar; azgınlaştıkça azgınlaştılar. Uluorta öğretmen dövmek, sövgü mektupları yazmak, caddelerde lâf atmak, devrimcilerin evlerini dinamitlemek hep onların marifetleriydi.

Ama, Anadolu bu olumsuz ve faşist eylemlere karşılık vermekte gecikmedi. Gerici kuruluşların karşısında, devrimci örgütler belirdi. Üstelik, kaynağını ve dayanağını Anayasa'dan alan, ülkücü, Atatürkçü, pırıl pırıl örgütler...

Size, bu devrimci örgütlerden birini, Yozgat'takini tanıtmak istiyorum.

1970 Kasımında, Yozgat'taki işçi, köylü, okullu gençler bir araya geldiler. Devrimci bir dernek kurdular. Adını Atatürk'ten alan bir dernek. «ATATÜRKÇÜ GENÇLİK DERNEĞİ»

Liseli bir genç, bu derneğin başkanlık görevini omuzlandı. Kısa boylu, zayıf bir delikanlı bu. Gövdesi küçücük. Onu tanımıyorsanız, dikkatinizi bile çekmez. Gelişigüzel bir insandır gözünüzde... Ne var ki, sandığınız gibi değil. Yüreği yoksulluk ateşinde pişmiş; kafası kitap sayfalarında büyümüş bu delikanlının.

Liseli delikanlı, anlaşılır bir dille «Atatürkçü Gençlik Derneği» nin amaçlarını şu noktalarda topluyor:

1 — Karşı - devrimcilerin, emperyalizme hizmet ederek, halkımızın yanına değil; halkımızın karşısında olduklarını tanıtlamak;

2 — Emperyalizme, işbirlikçi burjuvaziye ve feodal mütegallibeye karşı halkımızı bilinçlendirerek eyleme itmek;

3— Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonuna yan güç olmak.

Doğal olarak, bu amaçları gerçekleştirmek kolay olmayacak. Bir zaman işi bu. Türkiye'nin sorunlarını kavramak, halka kavratmak, bilinçli bir devrim ordusu yetiştirmek gerek.

Gençler, bizden daha umutlu bu konuda. Önce kendilerini yetiştiriyorlar. İki yüz üyesi var Atatürkçü Gençlik Derneği'nin Haftada iki kez (Çarşamba ve pazar günleri) toplanıyorlar. Kitap okuma ve tanıtma, açıkoturum, konferans... gibi eğitsel çalışmalar yapıyorlar. Çalışmalarının sonuçlarını, «bildiriler» aracılığıyle kamuoyuna duyuruyorlar Köylere de gidiyorlar. Köy halkıyle dostluk kuruyorlar. Köy sorunlarını, köyde, köylüye tartışıyorlar.

Geçenlerde gittikleri Kuzayca köyü halkı, gençleri pek sevindirmiş. Bu köyün, elektrik, su, yol, sağlık ve gübre sorunları varmış. Köylüler, sorunları çözümlenmezse, eyleme gideceklerini, «Sarıkent İstasyonu» nun raylarını sökeceklerini belirtmişler.

Bu etkinlikler, bunca zorlamalara karşın, Atatürk'ün unutturulamayacağını; gençlerin her geçen gün, O'nu daha iyi anladıklarını ve O'na daha çok bağlandıklarını gösteren belirtilerdir.

Atatürk, sağlığında, çeşitli nedenler yüzünden alt - yapı devrimlerini gerçekleştiremedi. Bu nedenle de, Türk devrimi doğar - doğmaz ölmek zorunda kaldı. İşte, bugünün devrimci gençleri, Atatürk devrimlerini tamamlamak, tam bağımsız bir Türkiye yaratmak istiyorlar. Bu bakımdan, onları izlemek; birleşip örgütlenmelerine yardımcı olmak, ulusal bir ödev oluyor. Unutmayalım ki, gençlere karşı çıkanlar, gençlere değil; tarihin akışına karşı çıkıyorlar.

"yıkılır bu düzmeceler yıkılır köprüler kurulur aydınlıklara„

HASAN HÜSEYİN

USTAM KESSİN ELLERİMİ
BENİM ÇOCUK ELLERİMİ

Hasan Hüseyin KORKMAZGİL bu bozuk düzenin kahır işçilerinden biri. Bunca kıyılmalara, sürülmelere, cezaevlerine rağmen yıkılmamış, dimdik bir kahır işçisi, alnı açık onurlu eski bir öğretmen. Şiirleri, kitapları mizah yazılarıyla emperyalizme ve işbirlikçilerine verdiği ve vereceği savaştan gayrı ödülü olmayan bir sosyalist, bir onurlu ozan.

İşte ondan kalanlar ve kalacaklar.

Kavel . . . . . - Şiir, (Yeditepe armağanı)
Temmuz Bildirisi - Şiir,
Kızılırmak . . . - Şiir,
Öhhöööö ! . . . . - Mizah Öyküleri
Made İn Turkey - Mizah Öyküleri

Ve Hasan Hüseyin bitirsin sözü, Kızılırmak'ın arka kapağında :

☆

yürüdüm üstüne üstüne bunca yıl
geçtim dikenlitellerini yasakların bir bir
tavında demir
tavında toprak
ve tavında yürek gibi kabarık
ve alıngan
dokundum ateşli kabuğuna güzelin
iyinin
gerçeğin

kızılırmak'tan

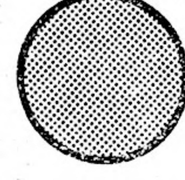
silâh ve şarkı
ben bütün karanlıkları bunlarla yendim
doğacak çocuğumun kanında esen
emekçi karımın dimdik bakışlarında
ve çetelerin sipsivri uykusuzluğu
silâh ve şarkı
benim bütün şarkılarım iri kuşlardır al ve şafakleyin
ışıklı nehirler büyütür silâh seslerim tankaranlığında
yekinir yürür orman
yekinir yürür toprak
yekinir yürür kalabalıklar
ve der ki kitabın ortayerinde
bütün ırmakları dünyanın
kızılırmaktan geçer
vurun kanatlarınızı karanlığa kuşlarım
geçin sıcak ırmakları kuşlarım
kızılırmak kızılırmak akın kuşlarım

. . . .

beni ısırdı
bilirim
18'lerde mondros'larda
demokrat suratlıydı
bilirim
bezirgan dişli
hâlâ damlıyor kanım
vietnam'da kırılan dişlerinden
ve hâlâ aç dolaşıyor başkent caddelerinde
kurtuluş savaşı kahramanlarım
çoğunun çoktan söndü odu ocağı
kalmadı çoğunda bir nişan bile
işte bundandır ki benim
birtürlü gülemiyor
gülemiyor
gülemiyor işte türkülerim

. . . .

bir oğlum olacak adı temmuz
uykusuz
korkusuz
beter mi beter
ben beynimi satarak yaşıyorum
o benden proleter
bir oğlum olacak adı temmuz
karataşın göbeğinde aşk
karataşın göbeğinde barış
karataş çatladıçatlıyacak
bende bitmeyen kavga
onda yeniden başlıyacak
bir oğlum olacak adı temmuz
öfkede benden fırtına
sevgide deniz
ne kutupşafaklarında tanrılaşması ilkelliğimin
temmuz gibi sıcak ve bereketli
temmuz gibi uçsuzbucaksız
bir oğlum olacak adı temmuz
dilinde en güzel sesi türkçemin
kulağı en yiğit şarkılarla delik
korkak bir merakla değil yıldızlı karanlığı
vivaldi'yi dinler gibi okuyup anlıyacak
belki sütdişleri sürerken balaban bir bursa şeftalisine
ay'dan kendi sesini dinliyecek
vahşi bir çiçek gibi açılmış gözleriyle
ben ki yalınayak bastım kızgın dişlerine açlığın
iri bir çizme gibi balkanlar'a basarken faşizm
dağlarda silâh atmayı sevdim
ben ki silâh taşıdım gizli gizli
dünyanın bütün devrimlerine
boşuna dönmüyor bu rotatifler
boşuna bağırmıyor bu kara
boşuna dinlemiyor bu korku kapımızı
anamın aksütü gibi biliyorum ki
doyumsuz günlere doğacak temmuz
doyumsuz günler görecek
hani şu hep andıkça sızlatan yüreğimi
hani şu hep dalıp dalıp gittiğimiz andıkça
beklediğimiz beklediğimiz beklediğimiz
ve tam görecekken göçüp gittiğimiz günler gibi günler
ama mutlaka

İTİN AĞASI

Bir sabah evden çıktım ki, çocuklar okulun kapısında kümelenmişler. Kapıda, özel sektör gibi yangelmiş, bir it yatıyor. Daha benim kızmama fırsat vermeden,

— «Öğretmenim, it var kapıda, giremiyok derse...» dediler.

— «Sizin canınız dayak istiyor» dedim. «Köylü çocuğu itten korkar mı be? Hoşt deyin de defolup gitsin!»

— «Amma, öğretmenim, bu it başka itlere benzemez ki... Bu it, Camal Ağanın iti...»

Camal Ağa dedikleri, köyün ağasıdır. Ata, ite, içkiye, kumara, silaha, boğazına düşkün bir adamdır. Üç karısı vardır. Haftanın birkaç gününü kasabada geçirir. Kendisiyle pek karşılaşmadım. Öğretmenleri sevmediğini duymuştum.

Varıp iti kaldırmak istedim :

— «Hoşt! Kalk bakalım paşa çocuğu!»

Gözlerini kırpıştırarak baktı bana.

— «Hoşt!»

— «Rrrrrrr...rr...»

— Kalk ulan it ağası!»

— «Rrrrrrr...rr...»

— «Öğretmenim, parçalar seni vallaha, varma üstüne!»

— «Adı ne bu meretin?»

— «Karabaş, Karabaş... Amma sen onu kaldıramazsın ki... Canı istemezse töbe kalkmaz o! Camal Ağanın iti o...»

Ben biraz daha sokuldum ite :

— «Karabaş kalk! Kalk ulan Karabaş!»

— «Rrrrrrr...rr...»

—«Eee, n'olacak yani? Çocukların okumasını istemiyor musun? Hadi kalk bakalım kalk! Yoksa taşı yersin tepene şimdi!»

— «Öğretmenim, sakın ha taş vurma! Kalktı mı seni parça parça eder vallaha! Cemal Ağanın iti deyip de geçiyon mu sen!»

Karabaş, bacaklarını germiş, kuyruğunu sermiş, yatıyor. Kılını bile kıpırdattığı yok. Belli, gece ya hovardalığa çıkmış, ya da hırsızlığa... Namuslu iş yapmış olsa, böyle yatmaz. Öteki itler niye bu saatte okulun kapısında yatmıyorlar?

İyice kızmıştım. Ders vakti geçiyor.

— «Çocuklar» dedim, «gidip sahibine söyleyin de gelsin kaldırsın bu mereti...

Çocuklar iti bırakmış, benimle ilgileniyorlar.

— «Camal Ağa görse keyiflenir, öğretmenim. Okulun yapılmasına Camal Ağa heç yardım etmedi ki. Onun uşakları şeherde okuyor, öğretmenim...»

Bunu diyen, kara - kuru dudakları çatlak, iri gözlü bir oğlandı.

— «Sen şu iti kaldıramaz mısın burdan?» dedim.

— «Ohooo... O iti hökümet bilem kaldıramaz, öğretmenim!»

Kirli yumruklarını şalvarının ceplerine sokup, gerilerdeki çocukların içine karıştı.

Çattık belâya! İnsan değil ki, «kalk kardeşim, kalk şekerim, kalk yurttaşım, kalk! Deliysen aklını başına topla. Ders vakti geçiyor, aziz yurttaşım. Hastaysan seni evine götürelim» diyesin. Karşındaki bir it! Vursan paralar, hoşt desen hırlar...

— «Çocuklar» dedim, «bunun hiçbir çaresi yok mu yani?»

— «Yok, öğretmenim... Canı nezaman isterse, o zaman kalkıp gider o...»

Aklıma bir çare geldi ama, çocuklara söyliyemezdim ki... Şuna bir kancık gösterin de... diyecektim. Diyemedim tabii!

— «Bekçiyi bana çağırın!» dedim.

Çocuklardan biri seğirtti. Az sonra bekçiyle döndü.

— «Bekçi, gel bakalım» dedim. «Kaldır şu mereti kapıdan!»

Bekçi posbıyığını titrete titrete güldü :

— «Sen ne deyon Hoca! Sen aklını mı çıldırdın? Camal Ağayı galdır dimek gibi bişiy bu senin didiğin... Öteki itlerin hepiciğinin dilinden ağnarım emme, Cemal Ağanınkinden töbe ağnamam! İtime hakaret ittin diyerek beni bekçilikten atar Camal Ağa. Ben bu işi yapamam Hoca! Emme, ille de galdır dirsen, gedip Deli Haydar'ı sesleyim...»

Gitti. Az sonra Deli Haydar'la birlikte döndü.

— «Ulen Haydar» dedi, «galdırsene şu iti gapıdan!»

Deli Haydar bir ite, bir bana baktı, yüzünü buruşturdu :

— «A... ah! Canavar ossa varırım üstüne emme, buna bişiy diyemem. Bekçi dimek, hökümat guvatı dimektir, deyus! Bunu ancak sen galdırırsın. Hadisene len, çeksen ya tüfengini! Onu sana ne dimeye virdi hökümat? Dalına dakıp da köşeye aşşaa gosgalanasın deyin mi virdi?»

Elini şalvarının cebine sokan, dikilmişti tepemize. Bir baktım, bayram yerine dönmüş okulun önü. Bayağ sıkıldım, yüreğim daraldı. Benimle eğleniyorlar gibime geldi.

— «Ali, gel buraya!» diye gürledim.

Okulun en güçlü, en gözüpek çocuğu Ali koşarak geldi yanıma.

— «Git, kalınından bir sopa getir bana!»

Ali bir an baktı yüzüme, sonra bir - koşu ayrıldı. Kalabalık hangır hangır gülüyordu :

— «Hocam, n'ideceksin zopayı, iti mi döveceksin?»

— «Başına iş çıkarın, Hocam...»

— «Karabaş'a vurmak dimek, Camal Ağaya vurmak dimektir...»

— «Biz bu köyde Camal Ağanın tavuğuna bilem kış diyemek...»

— «Kış dimek de ne kelime! Evinin yöresinden geçemek...»

Tir tir titriyordum öfkeden. Ali'nin getirdiği sopayı kaptım ve Karabaş'ın üzerine yürüdüm :

— «Kalk ulan namussuz!»

Sopayı olanca gücümle indirdim kafasına. Bunu beklemeyen it, neye uğradığını şaşırdı ve, kalktığı gibi, bağırarak köye aşağı yatırdı. Kalabalık ikiye ayrılmıştı. Bir bölüğü, daha ben sopayı elime alır almaz oradan ayrılmağa başlamıştı; bir bölüğüyse kıs kıs gülüyor, başıma gelecekleri görmek merakıyla bekleşiyordu. İtin bağırarak kaçması çocukları çılgına döndürdü. Taşı kapan, itin ardından savuruyordu.

— «Vardı ha!»

— «Bre namıssız!»

— «Vurun ulen hınzıra!»

O gün, köy çalkandı : Öğretmen, Camal Ağanın itini dövmüş!

Birkaç kişi gizlice kutladı beni, bu üstün başarımdan, yiğitliğimden ötürü.

Sonra... Evet sonra, teneke bağladılar Camal Ağanın itinin kuyruğuna. Fakat bunun acısını ben çektim.

Maaş almak için ilçeye inmiştim. «Kaymakam seninle görüşmek istiyor» dediler. Vardım yanına. Kapıdan girer - girmez ilk sözü,

— Gel bakalım itçi öğretmen...» oldu.

Hiç düşünmeden,

— «Sayenizde...» deyivermişim.

Azımdan çıkan ilk ve son söz bu oldu. Meğer gırtlağına dek doluymuş bizim beyefendi; açtı ağzını, yumdu gözünü, üfürdü de üfürdü :

— «Senin bu yaptığın öğretmenlik değil! Sen bu mesleğe leke getiriyorsun! Öğretmen demek, geleneklere, göreneklere, ağaya, eşrafa saygılı kişi demektir. Gittiğin yerin büyüklerini saymak zorundasın. Bu, bizim vazifemizdir. Milliyetçilik, vatanseverlik budur! Üçpınar köyü demek, Cemal Ağa demektir. Cemal Ağa'nın atına da, itine de, eşeğine de dokunamazsın! Saygı duymak gerek. Çünkü efendim, oranın eşrafı odur. Cemal Ağanın itine taş atmak. Cemal Ağanın şahsına taş atmaktır ki, ne haddimize! Hele de senin ne haddine! Köylüyü Cemal Ağaya karşı kışkırtmak, saygısızlığa teşvik etmek senin ne haddine, a efendi! Milliyetçi bir öğretmen, ağanın itini ağanın şahsı sayıp, ona hürmet eden öğretmendir. Bizler âdet ve erkân bilen kimseleriz. Ben şimdi nasıl bakarım Cemal Ağanın yüzüne? Ondan sonra da durmadan şikâyet : Efendim bu köy, efendim şu köy... Efendim huzursuzum, efendim canım tehlikede... Tabii olur! Ciddiyetini ve vekarını muhafaza etmeyen bir kimse...

Keltepe öğretmeni defolup gitmiş. Seni oraya aldırtacağım. Cemal Ağanın köyünde duramazsın sen artık!»

Ağzımı açacak oldum, dinlemedi.

— «Bilirim, bilirim...» dedi. «Senin gibi çoklarını gördüm ben. Git eşyanı topla, gel buraya!»

Kapıçı çarpıp çıktım.

Beş yıl oldu ayrılalı öğretmenlikten.

Yine de dönmek istiyorum mesleğime. Bakalım, ağa itlerin bulunmadığı bir köye verirlerse...

kavel

İşime karım dedim
karıma kavel diyeceğim
ve soluğum tükenmedikçe bu doyumsuz dünyada
güneşe karışmadıkça etim
kavel grevcilerinin türküsünü söyliyeceğim
ve izin verirlerse istinyeli emekçi kardeşlerim
izin verirlerse kavel grevcileri
ve ben kendimi tutabilirsem eğer
sesimi tutabilirsem
o çaban ateşlerinin parladığı yerde kavel'de
o erkekçe direnilen yerde kavel'de
karın altında nişanlanıp
dostlarımın arasında öpeceğim
nişanlımı kavel kapısında
ve izin verirlerse istinyeli emekçi kardeşlerim
izin verirlerse kavel grevcileri
ilk çocuğumun adını
kavel koyacağım

kocabebek

bu demir divriği dağlarından
ben söktüm ulan ben söktüm
bu namlu divriği demirinden
ben döktüm ulan ben döktüm
bu ak bileklerdeki kapkara kelepçe
ben dövdüm ulan ben dövdüm

şimdi kaysı çiçekleri tozutur geçer
şimdi şarap düşer kızgın bağlara
şimdi sevdiğimi alır giderler
güz oturur gözlerime dağlar uy!

varalım diyelim ki hey diyelim
nakışcana duralım korolarla diyelim
hey diyelim hey
yıkılır bu düzmeceler yıkılır
köprüler kurulur aydınlıklara
gelir birgün kaşla göz arasında
en gizli tomurcukların ucundan gelir
ekmeksiz evin yalnızlığında
kınasız parmakların bakışlarında
uykusuz gecelerin ardında gelir
gelir ulan gelir işte bal gibi gelir
halaylarla çıkalım korolarla duralım
hey diyelim hey
bu namlu divriği dağlarından
bu jandarma benim kapıbir komşum
bu türkü benim türküm çoğalır kanayarak
kelepçemin karasında bir ak güvercin
ustam kessin ellerimi benim çocuk ellerimi
dağlar uy!
uy dağlar!

Dağ Günlüğü

boynu kirli adamları severim
sevdayı ve lorca'yı anlatanları
bütün gün bağrıma ve belime
bir matra gibi taktığım
aşkı ve silâhı

acar bir kalemle çiziyorum
yayıktaki eli yündeki parmağı
avına erken duran şahanları
ve hiç korkutmadan ellerimle
yeni bir güze getiriyorum hayatı
çünkü yeni bir güz taydaşımdır
benim üstüne üstüne seğirttiğim
ve onu arkaladığım

güzel günler için hazırlıyorum
gırtlağımı ve bunca dudaklarımı
harcamadan başka şeyler için
gökyüzünü ince bir öncek gibi
takmadan bir göçebe gelini
hazırlıyorum gırtlağımı ve sesimi
çocukların çiğinindeki boncukları
güzel günler için

dağ bir geyik gibi beynimde
şafağımda bir çete tadı var
alnımı taşlara dayıyorum boyna
burjuva kentlerinden ayrılalı beri
kavlığımı hiç çıkarmadım cebimden
yorgun bir köylü nefesi gibi
taşır oldum

A. Kadir BULUT

KAHROLSUN EMPERYALİZM

Geçtiğimiz günlerde, Amerikan emperyalistleri ve sadık uşakları Güney Vietnam askerleri Laos'a karşı vahşi bir saldırıya giriştiler. Bu saldırı, ABD emperyalizminin Laos halkına karşı giriştiği ilk saldırı değildir. İkinci dünya savaşı sırasında Japon emperyalistlerine, savaştan sonra da Fransa emperyalistlerine karşı yiğitçe mücadeleden ve onları ülkesinden kovan Laos halkı, 1954 Cenevre anlaşmasından sonrada ABD emperyalizminin ilk dolaylı saldırısına uğradı. ABD hükümeti CIA vasıtasıyla iktidara kendi adamlarını getirmeye çalışıyordu. Bu arada Laos Halk Kurtuluş Ordusu Pathet Lao'ya karşı gizli saldırılar düzenleniyor Cenevre anlaşmasının uygulanmasını engellemeye çabalıyordu. Durumu kavrayan devrimciler, bütün işçileri, köylüleri, aydınları ve yurtseverleri Laos Vatanseverler Cephesi (Neo Lao Hak Sat) içinde örgütlediler. Gericilerin ve ABD'nin işbirlikçilerinin saldırıları fazlalaşınca da, Laos halkı emperyalizmi yurdundan kovmak için mücadeleye girişti.

1960 yılı Ağustos ayında yapılan bir darbeyle devrimci güçler ülkenin yönetiminde ağırlık kazandılar. Bunun üzerine CIA'nın emrindeki paralı askerler doğrudan doğruya saldırıya geçtiler. Fakat Laos Halkının kararlı direnişi sonucu büyük yenilgilere uğradılar ve 1962 yılında yeniden bir anlaşma imzalamak zorunda kaldılar.

ABD, bu anlaşma sonucu kurulan koalisyon hükümetinin çalışmalarını da sabote etmeye başladı. Bu sefer Laos halkı anlaşmalar yoluyla hiçbir şey elde edemiyeceğini anladı ve birkaç ay kadar kısa bir süre içinde ülkenin 2/3 sini emperyalizmin uşaklarından ve toprak ağalarından temizliyerek bu bölgelerde halk iktidarını kurdu.

Çok zor durumda kalan ABD emperyalizmi ülkeye derhal 12 bin asker soktu, kurtarılmış bölgeleri bombalamaya başladı. Fakat bütün bunlar hiç birşeyi değiştiremedi. Son olarak geçen yılın Şubat ayında büyük bir saldırıya geçen Pathet Lao büyük bir Amerikan üssünü yok etti ve «Ho Şi Minh» yolunun çevresini ABD askerlerinden temizledi. Böylece emperyalistler ve işbirlikçiler başkent Vietiane'ın ve çevresindeki küçük bir bölgeye sıkışıp kaldılar.

Nihayet 8/Şubat/1971'de ülkeden kovulmasına ramak kaldığını anlıyan ABD emperyalizmi Laos halkına karşı son bir umutsuz saldırıya geçti. Saldırının gerekçesi olarakta «Ho şi Minh» yolunun Kuzey Vietnam tarafından kullanılmasını gösteriyorlar. Büyük devrimci HO ŞI Minh'i anmak için onun adının verildiği bu yol Kuzey Vietnam, Güney Vietnam ve Laos arasındaki bağlantıyı sağlayan en önemli kara yoludur. ABD, bu yolu ele geçirerek bu üç bölgede savaşan halklar arasındaki bağlantıyı koparmayı ummaktadır.

Emperyalizmin en çok korktuğu şeylerden biriside çeşitli ülke halklarının birleşerek kendisine karşı ortak bir cephe açmalarıdır. Nitekim, Çinhindi halkları uzun yıllardanberi halkların kardeşliği ve dayanışmasının en güzel örneklerini vermişlerdir.

8 Şubattan bu yana, karşılaştıkları güçlü direniş sonucu işgalciler ancak 20 km. ilerliyebilmişler, gerillalar da 80 Amerikan helikopteri ve uçağını düşürmüşler, doğrudan doğruya CIA ya bağlı Long Cheng Amerikan üssünü kullanılmaz hale getirmişlerdir. Son olarakta işgalcilerin ana lojistik üssü yerle bir edilmiştir. Bizzat emperyalistler bile kendi ağızlarıyla durumlarının «ümitsiz» olduğunu itiraf etmektedirler.

Emperyalizm, geberen kapitalizmdir ve kendi kednisinin kurdudur. Her attığı adım ölümünü yakınlaştırmaktadır. Bugün ABD, Güney doğu asyada savaşmazsa son sürat çalışan silah fabrikaları iflâs edecek, ekonomisi mahvolacak ve kendi ülkesindeki ezilen işçiler tarafından yerle bir edilecektir.

Bilim emperyalizm ve gericiliğin ölümünü, ezilen ve sömürülen halkların zaferini müjdeliyor.

Güvenlik Kuruluna

(Baştarafı sayfa 1'de)

yüzlerce benzeri yanında Cumhuriyetin, Atatürk ilkelerinin, öğretmenlerin, gençliğin varlığına yönelen düşündürücü vahim saldırılar olmuştur. Devlet ve hükûmet katlarında görevli ve sorumlu olan hiçbir kimse bu şımartılmış güdümlü güçlerin saldırılarını görmezlikten ve anlamazlıktan gelemez. Öğretmen düşmanlığından daha çirkin bir mahiyet alan bu saldırılara doğru teşhis koymakta ve hükûmet elinreki Devlet Kuvvetlerini Kanun ilkelerine uygun olarak işletmekte çok geç kalınmıştır. Biz öğretmenler bugün toplantı halinde bulunan sizlerden hiç olmazsa dün öğleyin Maraş'ta olanlardan gerekli sonuçları çıkarmanızı ve eğitimden, bilimden yana, gerçek Atatürkçüler olduğunuzu göstermenizi bekliyoruz.»

Sendikamız bu konuda Millî Güvenlik Kurulunun takınacağı tavrı beklemektedir.

Ek Ödemelerde Öğretmenlere yapılan haksızlık düzeltilmelidir

Öğretmen ve öğretim görevlilerine saat başına ödenecek ders görevi ücretinin miktarları açıklandı. Seçimden sayıma kadar her türlü angarya hizmete koşturulan ilkokul öğretmenleri ders ücreti alacaklar arasında sayılmamıştır. Politikacılar, evlerinde kendilerinin âciz kaldıkları şımarık çocuklarını, büyük bir sabırla eğiten ilkokul öğretmenlerinin hizmetlerini küçümse görünmektedirler. Bu konuda yaptığımız tüm uyarılar sağırlaşmış kulaklara işlemedi, boşa gitti.

Orta dereceli okullarda ders saati başına ödenmesi öngörülen on liranın yetersizliği açıktır. Üstelik gece öğretim yapan okullarda şimdiye kadar ödenen on beş liralık ders ücretinin on liraya indirilmesini haklı gösterecek hiçbir neden bulunamaz. Acaba yeni mali yıldan itibaren % 50 oranında bir ucuzlık mu gelecek? Eğer gece dersleriyle gündüz dersleri arasında bir fark görülmüyorsa, yüksek öğrenim kurumlarında bu ayırım hangi haklı nedenlere dayanılarak yapılmıştır?

Meslek okullarında meslek dışı öğretmenlere ders saati başına yirmi lira ödeneceği de açıklanmamıştır. Böylece eğitim hayatımıza meslek dışı öğretmen diye de bir deyim kazandırılmış oluyor. Bir meslek okulunda çalışan ve okuttuğu dersin uzmanı olan bir öğretmene on lira, fakat dışarıdan gelip eğitimle ilgisi okullarda öğrenci olmaktan ileri gitmeyen kişilere aynı mesai için yirmi lira ödenecektir. Bu tutum eğitim ve öğretmenlik meslekinin iktidarca, gözden düşmüş bir kamu hizmeti görüldüğünün açık bir ifadesidir. Öğretmeni mali baskı altına alarak mesleğin itibarını düşürmek istiyenlerin bu istekleri kursaklarında kalacaktır.

Artık iyice anlaşılıyor ki bugünkü zihniyetle eğitim ve öğretmen sorunlarına çözüm bulunamayacaktır. Bu yüzden öğretmenleri biriken ve bugüne kadar güç zaptedilen tepkileri çok ağır olacaktır.

Sakarya'da Öğretmen Mitingi ve Yobaz Saldırısı

Mükremin TEKİN
TÖS Adapazarı Şubesi Başkanı

Günlerden beri yaptığımız hazırlık bitmişti. Saat 13.30'da Atatürk Bulvarında miting yapacaktık. Öğretmen dövmeleri, lokallere atılan patlayıcı maddeleri, gençliğe yapılan insanlık dışı hareketleri, devrimci profesörlere yöneltilen tertipleri bu mitingle protesto edecektik.

Mitingimize Marmara Bölgesindeki tüm TÖS'lü öğretmenler çağrılmıştı. Yayınlamış olduğumuz bildirilerle ve belediye hoparlöründe yaptığımız duyuru ile miting kamu oyuna da iyice maledilmişti. Konu üzerinde ayrıca mahalli basın fazlasıyla durmuştu.

YOBAZ SALDIRIYOR

Saat 13.30'a geliyordu. Miting başlamak üzereydi. Atatürk bulvarı Marmara bölgesinden gelmiş olan öğretmenlerle dolmuş bir vaziyette idi. Ayrıca halk da bulvarı doldurmuştu. Daha açış konuşması yapılmamıştı. Bir araya kürsünün sağ tarafına bir topluluk yaklaştı. Hep bir ağızdan tezahürata başladı. Önce «Müslüman Türkiye» temposu tuttular. Sonrada «Komünistler Moskova'ya» «Mao'nun piçleri» diye bağırmaya başladılar.

Bu adamların mitingi sabota etmek istediklerini anladım. Kürsüye çıktım kendilerini teskin etmeye çalıştım. Yaptıklarının doğru olmadığını söyledim. Fakat adamlar durmadılar. İyice işi karıştırmaya başladılar. Bir ara ortaklık karıştı. Meydan harp sahnesine döndü. Bütün dövizler parçalandı. Yaralananlar, oldu. Polis yakaladıklarını karakola götürdü. Meydanda yobazların önceden hazırlamış olup saldırı anında öğretmenlere vurmuş oldukları sopalar görülüyordu. Keser sapı şeklinde yapılmış olan sopalar daha önceleri görülüyordu.

MİTİNG DEVAM EDİYOR

Yarım asır önce Yunan kanının akmış olduğu Atatürk Bulvarında şimdide Atatürk'ün öğretmenlerinin kan ıakmıştı. Kanı akıtan bir avuç güruhtu. Şartlandırılmış, aldatılmış zavallı akıl fukaraları kimselerdi.

Saldırıya müteakip kısa bir an meydanda sessizlik ve bir kaçışma başladı. İlk hareketin mitingi sabote olduğunu bildiğim için, ben tekrar kürsüye çıktım. Öğretmenlerin ve halkın dağılmaması için anos ettim. Mitingin açış konuşmasını yaptım. Meydan eskisinden daha çok bir toplulukla doldu.

Miting boyunca ufaktefek bağırışmalar oldu. «İtişip kakışmalar» oldu. Konuşucular konuşmalarını yaptılar. Polis daha çok işe sarıldı. Mitingin yapıldığı yerin 50 m. gerisine askeri birlikler geldi. En son mitingin bitiminde gericiler kürsüye saldırmak istemişlerse de polis duruma hakim oldu. Cop kullandı. Saldırganları dağıttı. Neticede miting amacına ulaştı. Fakat bulvara kan aktı.

YARALILAR ve TUTUKLULAR

Olaylar birden bire kamu oyunu etkilemişti. Halktan miting yerinde bile saldırganları dövenlere rastlanıyordu. Radyo haberine müteakip Türkiye'nin pek çok yerlerindeki TÖS şubelerinden ve devrimci kuruluşlardan telefonlar ve telgraflar geliyordu.

İlk saldırıda yaralanan ve tutuklanan arkadaşlarımız olmuştu. Onları serbest bırakmıyorlardı. Saldırganları karakolun bir kısmına, bizim arkadaşları da ayrı bir kısmında tutuyorlardı. Yaralılar içersinde TÖS Genel Merkezi avukatlarından Cemal Başbay da vardı. Aynı zamanda tutuklu idi. Polis karakolunun soruşturması gece saat biredek sürmüştü.

Soruşturmalar bittikten sonra öğretmen arkadaşlarımın serbest bırakılmalarını istedim. Fakat emniyet müdürü kabul etmedi. Neticede yaralı arkadaşlarımızdan bazılarını Devlet Hastahanesine gönderdik. Polis karakolunda sabahı ettik.

SAVCILIK ve MAHKEME

Olayların ikinci günü sabah erken savcılığa gönderildik. Polis ve jandarmanın sıkı kontrolu altında savcılıktan çıktık. Saat 15 den sonra mahkemeye girdik. Yobazların ve tutuklu öğretmenlerin dışında mahkeme salonuna kimsenin alınmayışı özellikle dikkati çekiyordu.

Saldırganları dört tane avukat savunuyordu. Öğretmenleri sadece bir avukat savunuyordu. O da miting sırasında yaralanmış olan TÖS Genel Merkez avukatı Cemal Başbay'dı. Bu avukatlar daha önce merkez karakolundayken yobazların ziyaretlerine gelmişlerdi. Şimdide bunların savunuculuklarını üzerlerine almışlardı. Avukatın birisi A.P. den milletvekili olmaya çalışıyordu. Diğer üçüde M. N. Partiliydiler. Böylece perdenin arkasındakiler ancak şimdi ortaya çıkmışlardı.

Karakolda ve savcılığa gelirken namaz üstüne namaz kılan müslüman taslakları mahkemede boyuna yalan söylüyorlardı. Ama hakim bunların yalanlarını suratlarına vuruyordu. Sonunda dört tanesini tevkif etti. Ne yazıkki tevkif olanların içersinde bir tanede yüksek okulda okuyan öğrenci vardı. Hemde taa İstanbul'dan gelmişti...

SONUÇ

Sakarya'daki öğretmen mitinginde yere kan akmıştı. Bu kan Atatürk'ün öğretmenlerinin kanı idi. Bu kanı akıtanlar yarım asır önce devrim şehidi Kubilay'ın başını tekbir getire getire kesmişlerdi. O zaman başta bulunan Atatürk «Menemen de taş üstünde taş komayın» diye emir vermişti. Ama ilgililer sadece olaya sebep olan yobazları ipe çekmekle yetinmişlerdi.

Sakarya'daki olaylar için vali «İtişme kakışma» dedi. Ankara'daki büyüklerden ise hiç bir şey duymadık. Belkide oh oldu demişlerdir... Ama devrimci kuruluşlardan gelen tellerin sayısı ise yüzleri bulmuştu.

TÖS ödülleri yarışması jürisi

Köy Enstitüleri konusundaki eserler için :
Sabahattin EYÜBOĞLU
Mehmet BAŞARAN
Mahmut MAKAL

Kurtuluş Savaşı Anıları konusundaki eserler için :
Ceyhun Atuf KANSU
Suphi KARAMAN
Samim KOCAGÖZ jüri üyesi seçilmişlerdir.

Tatvan'da Kıyım

Devrimci eylemler korkusuzca hızlanıp, işçi sınıfının mücadelesi yoğunlaştıkça, iktidar ve sömürücü unsurların bekçileri giderek devrimci kıyımını hızlandırmaktadır. Bu kıyım bütün yurtta olduğu igbi Tatvan'da ki devrimci uyanışmaya ve bu uyanışmada büyük katkısı olan arkadaşlarımıza tahammül edemeyen Amerikan emperyalizminin işbirlikçileri şube başkanımız Nazif Kaleli'yi, bakanlık emrine almışlardır.

Bütün bu kıyımlar, taşlı sopalı saldırılar işçi sınıfının ve yoksul köylülerin devrimci uyanışmasını durduramayacaktır.

Kahrolsun Türkiye halkının düşmanları
Yaşasın devrimci mücadelemiz...

Milli Eğitim Bakanını uyardık

(Baştarafı sayfa 1'de)

Bir Eğitim Bakanı olarak hiçbir şey yapmadığınızı söylemek haksızlık olur. Öğretmen kıyımını hızlandırdınız. Öğretmenlerin evlerine, lokallerine yapılan sopalı, dinamitli faşist saldırılara içten içe alkış tuttunuz. Öğretmenin başına yular takıldı ağzınızı açmadınız. Gençler öldürüldü, üniversite yurtlarına vahşice baskılar yapılarak Kız - erkek öğrenciler işkencelerden geçirildi, siz sustunuz.

Şimdi de maaşlarınızı 10.500'e çıkarmak için anayasanın değiştirilmesiyle meşgulsünüz. Yeter diyoruz. Gaziantep'te öğretmenler ücretli dersleri bırakma boykotunu başlatmışlardır. Bu yurt çapında geniş bir eylemin başlangıcı olacaktır.

Öğretmenlerin acil sorunlarına çözüm getirilmesi gerekmektedir. Aksi taktirde istifa etmek sizi kurtaramayacaktır.»

Saygılar.

Dursun AKÇAM
Genel Başkan Yardımcısı

V E R G İ L İ U S
ÇOBAN TÜRKÜLERİ
Çeviri : Güngör ÖNER

***

nebi dadaloğlu
ellerimiz
NEBİ DADALOĞLU'nun
plâğa da okunan Şiir Kitabı (5 TL.)
P. K. 546 — ANKARA

YAYINLAR

BİLİM VE SOSYALİZM YAYINLARI

BOLŞEVİK PARTİSİ TARİHİ, yeni çıktı, 20 lira.
BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ BİRLEŞİNİZ! Yazan : Çin Komünist Partisi Liderliği (20 lira toplatıldı, davalı).
...... DEVLET VE İHTİLÂL, Lenin, 10 lira (beraat etti),
...... PROLETARYA İHTİLÂLİ VE DÖNEK KAUTSKY, Lenin, 10 lira (beraat etti).
...... KOMÜNİST MANİFESTO, Marx - Engels (Beraat etti.) Dava dosyasıyla birlikte ikinci baskı, 750 Krş.
...... YAŞASIN HALK SAVAŞININ ZAFERİ, Lin Piao (Beraat etti.) Dava dosyasıyla birlikte ikinci baskı, 6 lira.
...... DİYALEKTİK VE TARİHÎ MATERYALİZM, Stalin ,4 lira (beraat etti.) İkinci baskı.
...... PEKİN MOSKOVA ÇATIŞMASI (iki merkezin birbirini suçlayan ünlü mektupları, 10 lira.
...... DÜN KÖLEYDİK BUGÜN HALKIZ, G. Paloczy Horvath, 7,5 lira (beraat etti, tükendi).
...... TÖS Şubelerine ödemeli gönderilir toplu isteklerde % 20 indirim yapılır. Adres : Bilim ve Sosyalizm Yayınları Sümer Sokak, 10/B Yenişehir - ANKARA

***

NAZIM
Yazan : A y d ı n A Y D E M İ R
Ünlü ozanın kız kardeşi Samiye YALTIRIM tarafından bugüne değin özenle saklanan belgeler, fotoğraflar ve hiç yayınlanmamış şiirler bu kitapta değerlendirildi.
Fiatı : 20 lira

Yobazlar Saldırdı

ISLAHİYE'de Dev - Genç'in şubesini açan ve bu arada bildiri dağıtan 20 kadar devrimci öğrenci bir kısım karşı devrimci yobazın saldırısına uğradı. Saldırı sırasında kavgayı yatıştırmak istiyen üyemiz Murat Sarpkaya ile iki devrimci öğrenci ağır şekilde yaralandılar.

Hesabı sorulacaktır.